

AMSTERDAMSE GRACHTENRACE

Zaterdag 12 oktober was het zover, de 33e editie van de Amsterdam Grachtenrace. Eén van de zwaarste, of in ieder geval één van de langste, sloeproeiwedstrijden. Doordat de start en finish van de race bij het Olympisch stadion is, begint en eindigt de race met een lang en saai stuk. Vanaf de start roeit men eerst 4 km over het Amstelkanaal en de Amstel. Vervolgens gaat de race via de Singelgracht, Entrepothaven en Entrepotdok naar de Keizersgracht. In de Keizersgracht varen ook alle rondvaartboten

en pleziervaart, zodat dit stuk zich kenmerkt door opstoppingen, botsingen en chaos. Voor de roeiers betekent dit een hoop afstoppen, riemen laten lopen, accelereren en her en der een scheldwoord naar een in de weg liggende sloep slingeren. Voor de stuurman is dit het zwaarste stuk. Het vergt van hem opperste concentratie en hij moet op tijd alle roeiers instrueren de riemen te laten lopen, strijken of halen, zonder al te veel snelheid te verliezen. De opstoppingen moet hij zien aankomen en zien te omzeilen, terwijl tegelijkertijd de in de weg liggende sloepen aan de kant gescholden moeten worden. Naast opperste concentratie vergt het dus een hoop stemgeluid en liefst een zo breed mogelijk arsenaal aan scheldwoorden, zodat er gepasseerd kan worden. Onderwijl worden

de sloepen door supporters en toevallige voorbijgangers flink aangemoedigd, wat dit tevens het leukste stuk van de race maakt. Helaas is de finish hier nog niet in zicht en mogen de roeiers zich nog even 6 km uitleven op een lang en recht stuk: de Kostverloren vaart. Maar als de finish eenmaal gepasseerd is, verwelkomen het bier en de band in de feesttent alle roeiers hartelijk.

Met frisse tegenzin begon de Lootsman deze 33e editie van de grachtenrace. De weersvoorspelling was regen, miezer, een niet aflatende stroom aan buien en nog wat meer regen. Ideaal roeiweer dus. Door afwezigheid van onze vaste stuurman, werd deze bijna onmogelijke taak overgenomen door Hein. Aan stuurboord werden de PK's geleverd door Willem, Gerard en Reinier, die braaf de slag van Bert volgden. Aan bakboord volgden Brian, Erik en Maaïke gedwee het tempo van Stefan G. (en leverde vanzelfsprekend Erik de PK's). Nadat de sloep in de regen te water werd gelaten, het pallaver is gehouden en iedereen 12 koppen koffie en wat krachtvoer tot zich genomen had, terwijl het buiten

onophoudelijk regende, werd de laatste moed verzameld om de regen de komende 3 uur te gaan trotseren. Plots verscheen daar het laatste stukje motivatie wat het team nodig had: trouwe supporter Willemijn! Met regenlaarzen en paraplu, kwam ze helemaal uit Rotterdam om het team aan te moedigen. Tegelijkertijd verscheen er een wanhopige vrouw van de sloep 'De Leitsagher' met de vraag of we nog een roeier over hadden. Terwijl onze hoofden langzaam richting Willemijn draaiden, zagen we in de verte nog net een stofwolk van Willemijn die zich als een dulle ging omkleden. Extra motivatie, want naast de Laura G (de sloep van loodswezen Amsterdam) was er nu ook de Leitsagher die ingehaald moest worden. In de miezer nam het team plaatst in de sloep en maakte zich op voor de race. Terwijl we oplijnden voor de start hield het ineens, tegen alle verwachtingen in, op met regenen. Het startschot klonk en binnen een paar minuten werd de eerste sloep al ingehaald. Het verwachtte saaie stuk werd enigszins aangenaam, doordat er zeer regelmatig een sloep werd ingehaald, terwijl we zelf niet werden ingehaald. Voor we het goed en wel door hadden, roeiden we al langs het Entrepotdok, waar het halverwege-punt zich bevond. Ondertussen werd de één na de andere sloep ingehaald en de Keizersgracht diende zich al aan, waar het team zich opmaakte voor chaos en opstoppingen. Stuurman Hein ging verzitten en kneep zijn ogen samen in opperste concentratie. Ruim voor elke brug gaf hij aan welk boord de riemen moest laten lopen en wanneer we welke sloep gingen voorbijlopen. Onverwacht snel vlogen we door bijna de hele Keizersgracht. Terwijl er vlak voor het einde toch nog een opstopping met rondvaartboot ontstond, manoeuvreerde

Hein de sloep soepel door het naastliggende bruggat en omzeilden we in volle vaart de chaos, waar we nog net een glimp van Willemijn in de Leitsagher opvingen. Het einde van de Keizersgracht was in zicht en doel 1, de Leitsagher inhalen, was gehaald. Wetend dat het laatste stuk nog even pittig zou worden, werd de laatste kracht uit de riemen geperst. De Laura G lag namelijk maar 100 meter voor ons, en die afstand moest en zou omgekeerd worden. 3 Km voor het einde werd uiteindelijk doel 2 behaald en werd de Laura G in volle vaart voorbij gelopen. Na 2 uur, 39 minuten en 59 seconden racete de Lootsman over de finishlijn. Uitgeput en trots werden binnen 5 minuten de eerste biertjes geopend en opende ook de hemel haar poorten weer; de regen, die ons bijna 3 uur bespaard was gebleven, kwam weer terug. Na wat vocht, chips van de burens (want ons budget was op) en een poging tot vriendschap met de buurvrouwen die niet gewaardeerd werd, was het tijd om te kranen. In de tent werd onder het genot van een drankje even meegezongen met de Hollandse hits van de band, waarna de dag in stijl werd afgesloten bij de chinees. Ellug lekkel en vool helhaling vatbaal!

Overall eindigde de Lootsman op plaats 74 van de 143. Echter, hiervan werd 1 sloep gediskwalificeerd, is 1 sloep niet gefinished, zijn er 7 niet gestart, en zaten er ook 39 damessloepen tussen. Nemen we dit allemaal mee in de telling, dan eindigde Lootsman op positie 63 van 95. Belangrijkste is dat we de Laura G achter ons hebben gelaten en wel met 20 plaatsten!

Maaik Spee